



BISBAT de
SANT FELIU
de LLOBREGAT

Secretaria general

Homilia de Mons. Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Catedral de Sant Llorenç, 4 d'abril de 2012

MISSA DEL CRISMA 2012

Germans preveres i diaques / Seminaristes
Religioses i religiosos
Germans tots ben estimats.

¡Lloat sigui Jesucrist, que ens aplega un any més en aquesta celebració de la Missa Crismal, veritable goig per a la nostra Església Diocesana i per a cadascú de nosaltres!.

Si em permeteu, vull començar aquesta breu homilia amb unes paraules, que fèiem servir de cloenda en la que pronunciarem l'any passat tal dia com avui. Dèiem: "Som talment ministres de la compassió, que és al fonament i a l'origen del nostre sacerdoci. ¿Què altra cosa vol dir "l'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que Ell m'ha ungit", pronunciat per qualsevol de nosaltres?" Esmentàvem aleshores la necessitat de viure la compassió envers els germans que pateixen tot tipus de sofriment, de manera especial, el sofriment provocat per la crisi econòmica.

En efecte, la unció amb el crisma, aquell oli que penetra i roman operatiu amb el seu perfum, la unció amb l'Esperit, l'hem rebuda tots els batejats i formem **tots**, per això, com hem escoltat al llibre de l'Apocalipsi, "una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el Pare de Jesucrist" (Ap 1,6). Tots, per tant, som empesos, en primer lloc, a la **compassió**: ¿qui no tindrà a prop seu un desvalgut al qui portar la Bona Nova de l'Evangeli, qui no trobarà un captiu o un pecador per anunciar-li l'any de perdó i de gràcia, qui no descobrirà arran del seu camí un oprimit o un captiu...? Ho saben bé el diaques, que lliuren les seves persones al servei de la comunitat, mirant de viure l'esperit del Servent, que serveix fins a donar la seva vida.

Allò, però, que diem de tots els batejats, i especialment dels diaques, ho hem d'afirmar, amb un títol específic, dels **preveres**. Ells porten endavant el servei de la representació sacramental i viva de Crist – Cap per a la comunitat. A ells pertoca per doble motiu i amb més urgència viure la compassió que neix de la unció amb l'Esperit.

Ha estat la nostra preocupació **al llarg d'aquest curs** i ha inspirat la reflexió en les nostres trobades de formació permanent, els recessos i la convivència sacerdotal a Montserrat: "com millorar la nostra manera d'estar a prop del nostre poble, com acompanyar pastoralment els fidels, especialment els qui més pateixen per diferents



BISBAT de
SANT FELIU
de LLOBREGAT

Secretaria general

motius, com encertar, d'acord amb la nostra missió, en el lloc que ens correspon al costat dels nostres germans laics?"

Avui, en el marc de la Missa del Crisma, ens adonem de què la unció amb l'Esperit del Senyor, tot provocant una actitud profunda de compassió, empeny a una **missió**. Perquè és una unció d'amor, del propi amor de Déu, que sempre és operatiu, que no només desperta moviments interiors, sinó també accions i conductes externes.

Fixem-nos en el que diu Jesucrist. Les seves paraules citen, modificant-les una mica, l'oracle del profeta Isaïes, que es dirigia al Poble en el context de la tornada del exili i de la restauració de Jerusalem. El sofriment del poble era aleshores físic i material, encara que ja apuntava a arrels més profundes. En boca de Jesús aquestes paraules van més enllà, es refereixen al sofriment humà de tot tipus, però que té **el seu origen en aquella llunyania de Déu**, que ens fa dèbils, esclaus, oprimits pels nostres propis pecats. El seu missatge és el del Servent Profeta enviat per Déu, portador per tant de l'amor de Déu compassiu i actiu, per salvar el poble. L'acció que li dicta aquest amor és **paraula i obra**. És la proclamació de l'any de gràcia i de perdó, és la inauguració efectiva del temps d'alliberament de tot esclavatge. És igualment el gest d'il·luminar i alliberar realment els homes de tota misèria humana.

Mirem ara el que fem **nosaltres**. Ens hem de preguntar si la unció de l'amor de l'Esperit, a més de moure'ns a compassió envers els germans que pateixen, també ens inspira la paraula i l'obra a favor seu; si deixem que aquest Esperit amari i tot el que diem i fem pels altres.

Cal dir-ho especialment en referència al nostre ministeri sacerdotal. La **nostra missió sacerdotal** és missió de paraules i d'obres, que brollen de l'Esperit d'amor, amb el qual hem estat ungit, i que van adreçades als nostres germans desvalguts. Les paraules de la predicació, els gets sacramentals, els treballs acompanyant la comunitat, són efecte de la mateixa unció, com fruits del mateix impuls d'amor concret. Quan parlem, ara amb la solemnitat d'una predicació, ara el diàleg quotidià, transmetem Bona Notícia, quan oferim el perdó de l'Església en el sagrament de la reconciliació alliberem els oprimits, quan maldem per la comunió eclesial, realitzem l'any de gràcia del Senyor, quan acompanyem els qui pateixen, els apropem la salvació, quan presidim la celebració de cada sagrament, sobre tot la Eucaristia, els servim la presència guardadora i salvadora de l'únic Servent, únic Ungit, únic Sacerdot, únic Profeta, que posseeix en plenitud l'Esperit d'amor de Déu, Jesucrist.

Permeteu-me de concloure aquestes paraules convidant-vos a trobar-nos tots plegats en Jesucrist Servent, ungit per l'Esperit. No només per encertar en la manera de servir als altres, com hem dit abans, sinó també per revivre allò que ens és avui tan urgent: **la fraternitat en el servei**. El fet de ser germans ens ve als cristians de la comú condició estar batejats i creients. Als preveres ens ve a més per l'ordenació, per haver estat constituïts membres del mateix presbiteri, en rebre la mateixa unció de l'Esperit que ens consagra sacerdots i apòstols.



BISBAT de
SANT FELIU
de LLOBREGAT

Secretaria general

Hem d'aprofundir en aquest fet meravellós de ser veritablement germans en el ministeri. Sempre és oportú recordar-ho, però avui, com ens deia el Papa amb motiu de la Quaresma, ens és particularment urgent i necessari. Perquè és en els moments de dificultat, quan necessitem els germans ben a prop. Per la mateixa raó és en aquests moments quan el compromís d'oferir i viure la germanor és més exigible.

¿Com **créixer en germanor sacerdotal**, com entomar aquest repte, de vegades difícil? Aquesta unció de l'Esperit que ens fa apòstols de l'Ungit, roman invisible, perquè en aquesta història les coses de l'Esperit s'amaguen als ulls humans, i també perquè els nostres defectes, pecats i febleses enterboleixen la seva lluentor. Però, com hem dit, aquesta unció desperta compassió, en el sentit genuí de la paraula. Superada tota pretensió de prepotència o superioritat, l'Esperit ens mou **a portar amb l'altre** estimat la lastra dels seus defectes, més encara ens mou a "com – patir" els seus sofriments. ¿Què som els preveres, sinó un grapat de deixebles que mirem de portar endavant, de la millor manera que sabem, un ministeri, que ens depassa absolutament, arrossegant les nostres pobreses, sens dubte no millors que aquells primers Apòstols, i que fem camí entre corpesos i refiats només en el fet de què Jesús va voler fer-se servir d'aquella colla d'homes dèbils i pecadors? És més fàcil viure la fraternitat sacerdotal des del reconeixement d'aquesta realitat pobra, compartida per tots nosaltres sense excepció.

Però en tot cas, no oblidem que també creix la fraternitat sacerdotal, quan cadascú fa l'esforç de **descobrir la unció sacerdotal en el germà**. En descobrir que és la mateixa consagració i lloar Déu per ella en el germà, aquest es veu molt més a prop, perquè se li reconeix com a membre del propi cos, co-partícep d'una mateixa realitat espiritual. Més a prop encara, si junt a la unció de l'Esperit, hom reconeix la mateixa elecció i la mateixa missió, rebudes, sense cap mèrit, de la mà del mateix Senyor.

Us convido a demanar insistentment a la Mare de Déu de Montserrat que ens ajudi a saber rebre l'Esperit i fer-lo fructificar en el servei als germans. Ella és mestra en acollir l'amor de Déu, mare en la compassió, germana en gaudir la comunió fraterna. Sota el seu mantell ens sentim més Església, més Poble de Déu ungit per l'amor de l'Esperit, que peregrina humilment com a Diòcesi estimada de Sant Feliu de Llobregat.

Amb la seva companyia i la seva intercessió renovem la nostra esperança.

Mare de Déu de Montserrat, pregueu per nosaltres.

+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat